

Еремия.

Тия които на дѣсно и лѣво говорятъ: почитай ближния си; които редовно слушатъ твоигѣ проповѣди и които срѣщу Великденъ ще раздаватъ милости на сиромасигѣ —

Тодоръ.

(Прочель на бърже). Азъ ти казвахъ. Ето какво ще докара твоигѣ маякъ и твоигѣ —

Еремия.

Е да, но кои сж тѣ — его гдѣ е въпроса. Вижете си паството —

Инокентий.

Слушай, Еремия, човѣкъ има петъ прѣста, че не сж равни, та камо ли —

Еремия.

Азъ посочвамъ само на срѣдствата, съ които си служатъ — (Нервно). Паство! (Гледа прѣзъ прозотеца и, като вижда издѣлцигѣ отъ изповѣдъ, обръща се къмъ двамата). А его и събратигѣ имъ. Изповѣдали се и какъ смирили се отиватъ: не ли сж смирили душигѣ имъ сега, сжщи овчици, елате ги вижете!

Тодоръ.

(Недоволенъ). Ние ги знаемъ.

Еремия.

И това сж хора, отъ които очаквате подновление на свѣта! Та тѣ само знаятъ да протягатъ ръка за нуръ отъ небето и да отмѣщаватъ?

Тодоръ.

(Натъртено). Тогава, вие младигѣ — моряцигѣ, както ги наричашъ ти, направете ги по-добри.

Еремия.

Просеци и отмѣстители за подновление!